

at den Tilstand, der nu gjælder, og som vil blive ved at gjælde, hvis der ikke ved denne Lov gives en anden Regel, er den, at offentlige Forsamlinger ere aldeles forbudne i Tiden fra Kl. 9—4, og at de efter Kl. 4 kun kunne holdes med Politimesterens Tilladelse. — Naar jeg nu oprindelig i Regjeringsforlaget har foreslaaet, at offentlige Forsamlinger skulde være tilladte efter Kl. 4, men forbudte fra Kl. 9—4, har jeg deri ladet mig lede af den Betragtning, at det var den Ordning af dette Spørgsmaal, der bedst stemmede med Helligdagslovgivningens øvrige Regler og ogsaa med de Regler, som Lovforlaget indeholdt og indeholder endnu i dette Øieblik, idet jeg nemlig har ment, at, ligesom mange andre Syssler, der vare af den Beskaffenhed, at de kunde drage den almindelige Opmærksomhed til sig, vare forbudne i Tiden fra Kl. 9—4, saaledes var det ogsaa naturligt, at det Samme gjaldt om offentlige Forsamlinger. I Tiden fra Kl. 9—4 forbydes i Lovforlaget, saaledes som det lyder nu, Handel fra Butiker, og der forbydes fremdeles i den samme Tid det, hvad der kaldes offentlige Forlystelser, og Loven gjør i den Henseende ikke Sagen afhængig af, om disse offentlige Forlystelser holde sig saa nær ved Kirken eller endog saa nær ved Folks Boliger, at der kan flyde nogen Forstyrrelse ved den Larm, som hidrører derfra. Det stemmede derfor efter min Mening bedst med Lovforlagets Grundtanke, at den samme Stilhed og Fred, som man ønskede at hævde i Tiden fra 9 til 4 paa andre Punkter, hvor Tiden var om andre Ting, som kunde vække Opmærksomheden og for saa vidt være forstyrrende og afdragende for Publikum, den maatte ogsaa hævdes lige over for de offentlige Forsamlinger. Jeg har herved slet ikke havt Noget som helst for Die i Retning af det Spørgsmaal, om offentlige Forsamlinger i og for sig ere noget Helbdigt, eller ikke. Jeg er gaaet ud fra, at vi have politisk Forsamlingsfrihed, og at man derfor maa anse det for at være en lovlig Ting for Borgerne at holde saadanne Forsamlinger, og at det ikke kan tilkomme Nogen nærmere at veie Afgangen til at holde saadanne Forsamlinger efter Hensynet til, om man mere eller mindre sympathiserer med Forsamlingens Lendents. Jeg er tværtimod gaaet ud fra, at det, naar man ser hen til Forsamlingsfrihedens Betydning, ikke vilde have stort at sige, om man forbød Forsamlingens Afholdelse indtil Kl. 4, idet jeg tror, at der efter Kl. 4 vilde blive Tid nok endda til at holde politiske Forsamlinger; de fleste af dem ville vel endog i Reglen ikke blive holdte før efter den Tid. Derimod har jeg troet, at det vilde være en betydelig Gavn for Publikum i det Hele, om det blev tilladt at holde saadanne Forsamlinger efter Kl. 4, saaledes at der ikke længere i den Henseende var Spørgsmaal om at indhente Tilladelse fra Politivæbningen, idet jeg er gaaet ud fra, at en saadan særlig Tilladelse fra

Politivæbningen hørte til den Slags Indskrænkninger, som allernærest kunde vække ondt Blod, netop fordi det ved saadanne Tilladelsers Meddelelse kan være, eller i alt Fald ofte vil blive troet, at vedkommende Politimesters individuelle større eller mindre Sympathi for den Forsamling, der skal holdes, kan komme til at spille en Rolle, saaledes at de Forsamlinger, som han synes om, kunde faae Lov at blive afholdte, men derimod andre ikke. Det er jo Noget, der ganske vilde falde bort i det Øieblik, man havde en Lovregel, som var ens for alle Forsamlinger, og som medførte, at der aldeles ikke kunde blive Spørgsmaal om et saadant Skjøn fra Politimesterens Side. Jeg vil derfor paa det Allerbestemteste fralægge mig, at Regjeringsforlaget skulde være udgaaet af nogen Villie mod politiske Forsamlinger ganske i Almindelighed; det er kun udgaaet af et Ønske om at udvide Afgangen i saa Henseende og navnlig at fjerne ethvert administrativt Skjøn i Henseende til dette Spørgsmaal. — I Ørigt skal jeg ikke gaa nærmere ind paa de Betragtninger, der bleve anførte af den ærede 7de Landskingsmand for 2den Kreds (Schlegel), for saa vidt han talte om Folketester. Det var mig egentlig ikke ganske klart, om den ærede Læser virkelig mente Folketester eller blot brugte dette Udtryk som ensbetydende med offentlige Forsamlinger ganske i Almindelighed. Det er jo i Virkeligheden meget forskellige Ting; thi hvad Folketester angaar, ville disse jo i det Mindste ofte falde ind under Begrebet offentlige Forlystelser, og selv om man ikke vil kalde selve Folketesten en offentlig Forlystelse, maa der dog for det Meste til en Forsamling, der skal have Karakteren af en Folketest, være Inlyttet Et eller Andet, som falder ind under Begrebet offentlig Forlystelse, f. Ex. Karouseller, Musik eller deslige. Jeg mener derfor, at det almindelige Forbud mod offentlige Forlystelser fra Kl. 9—4 altid vil blive en Hindring, i det Mindste faktisk, for Afholdelse af Folketester i den Tid, ganske uden Hensyn til, hvorledes § 7 bliver affattet, og selv om vi vedtage det fra Folkethinget her nu oversendte Forslag helt og holdent, saaledes som det nu lyder, vilde der altsaa derved ingenlunde være aabnet en fuldkommen fri Afgang til at holde Folketester fra Kl. 9—4. — Naar jeg nu skal udtale mig om de tvende Ændringsforslag, der foreligge, saa vil jeg dertil bemærke, at jeg jo selvfølgelig ikke kan have Noget at indvende mod Vedtagelsen af Forslaget under Nr. 5; men jeg maa ved Siden deraf fremhæve, at jeg heller ikke finder nogen Grund til at modsætte mig det af Udvalgets Flertal stillede Forslag under Nr. 6, idet jeg navnlig ikke betragter det Spørgsmaal, om Friheden til at holde offentlige Forsamlinger paa Helligdagen skal ordnes paa den ene eller den anden af de to anførte Maader, som noget egentlig Principielt. Derfor ærede Medlemmer ville efterse de Motiver, hvormed Regjeringsens Forslag